

Reglugjörð

um

notkun og meðferð rafmagns á Eyrarbakka.

1. gr.

Rafveitan á Eyrarbakka selur öllum rafmagn innan þess svæðis, sem taugar rafveitunnar ná yfir, að svo miklu leyti sem afl stöðvarinnar nægir samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Rafmagnið er elugöngu ætlað til lýsingar, þó má rafveitunefnd með ráði stöðvarstjóra, selja til annara afnota afl það, sem stöðin getur framleitt umfram það, sem til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðvarinnar til ljósa.

3. gr.

Rekurstími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 1. ágúst til 15. maí, frá þeim tíma dags, sem ljósa er þörf, og þar til á morgna að vinnubjart er orðið.

4. gr.

Þann tíma, sem ljósa er þörf, má ekki taka strauminn af, nema nauðsyn beri til, og svo stuttan tíma sem unt er.

5. gr.

Aðalálmur og húsálmur, ásamt öryggjum, leggur rafveitan á sinn kostnað; þó ekki lengri húsálmur en 40 metra, það sem umfram er kostar húseigandi.

Aðalkerfi rafveitunnar má ekki stækka nema með leyfi hreppsnefudar.

6. gr.

Hver sem óskar að fá hús sitt raflagt eða breytt eldri raflagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það með upplýsingum um, hve mikið rafmagn hann óskar að fá, ásamt öðrum upplýsingum nauðsynlegum fyrir raflagninguna.

Stöðvarstjóri sendir umsóknina með athugasemdum sínum til rafveitunefndar, og nefndin ákveður þvínæst, hvort lagningin eða breytingin skuli leyfð. Umsækjanda sje tilkynntur úrskurður nefndarinnar, og skal sú tilkynning vera komin til hans ekki seinna en þrem vikum eftir að stöðvarstjóri fjekk umsóknina.

7. gr.

Húsveitur skal gjöra á kostnað húseiganda af löggiltum rafvirkja. Enginn nema sá eða þeir, sem hreppsnefnd eftir tillögum rafveitunefndar og stöðvarstjóra hefir löggilt til þess má framkvæma slík verk eða breyta neinu, er rafveitunni tilheyrir innan húss eða utan.

8. gr.

Nú hefir hús verið raflagt, áhöld sett í hús, eða breytt eldri raflagningu, og má þá

ekki taka húsveituna til afnota fyrir en stöðvarstjóri hefir skoðað og prófað hana og vottað að **10** hún sje fullnægjandi. Áltíð raflagningin ófullnægjandi, skal hlutaðeigandi rafvirki laga hana 11. febr. þannig að hún sje fullnægjandi.

9. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummæla, er rafveitan leggur til, gegn hæfilegu árgjaldi, þó getur rafveitunefnd selt ljós án straummæla, og greiðist gjald fyrir það eftir styrkleika ljósa.

10. gr.

Rafveitan selur ljósin í rjettu hlutfalli við það, sem mælir hvers notanda segir til um straumeyðsluna. Ef straummælar bila, skal rafveitan hafa til varamæla, sem nota má í þeirra stað.

11. gr.

Enginn má án leyfis rafveitunefndar taka rafmagn úr taugakerfi rafveitunnar, nje aðhafast neitt það, er valdið geti skemdu á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við tangarnar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þýngri refsing liggji við samkvæmt hegningarlögunum.

12. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur til að sjá um, svo sem honum er unt, að innleiðsa hans sje jafnan í góðu lagi. Komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi þannig, að skemdu geti valdið á taugum eða áhöldum rafveitunnar t. d. að öryggi hrökkvi í sundur eða að bilun sjáist á einangrun á leiðslum, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra. Varast skal að taka sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin, o. s. frv.

13. gr.

Rafveitunefndinni er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna gamla lampa og önnur áhöld, sem eftir álitni hennar og stöðvarstjóra eru ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

14. gr.

Stöðvarstjóri og rafveitunefnd skulu ætíð hafa frjálsan aðgang þar sem eru taugar eða áhöld, sem standa í sambandi við aðaltaugar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um hvort alt sje í góðu lagi.

15. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla samkvæmt reglugjörð þessari, eða virðir að vettugi fyrirskipanir rafveitunefndar, skal stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandinu við hann til bráðabyrgða og að fullu með samþykki rafveitunefndar. Notandi þer fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

10

11. febr.

Þegar sjerstaklega stendur á, er hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur út af einstökum ákvæðum sker hreppsnefnd úr, en úrskurði hennar má áfrýja til stjórnarráðsins.

16. gr.

17. gr.

Hreppsnefndin hefir á hendi yfirstjórn rafveitunnar. Hún kýs þrjá menn í rafveitunefnd til þriggja ára í senn. Gengur einn maður úr nefndinni árlega, tvö fyrstu skiftin eftir hlutkesti og er kosið í þeirra stað. Stjórnin kýs sjer formann og fjehirðir og ræður stöðvarstjóra, sem á að setja fundi nefndarinnur og hefir atkvæðisrjett, í öllum málum, sem ekki snerta hann persónulega. Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrir mælum rafveitunefndar.

18. gr.

Rafveitunefndin skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar, sjá um að jafnan sje til næglegt efni til reksturs, varahlutar, o. s. frv. Hún skal halda glögga bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Arsreikning skal hún semja fyrir 1. mars ár hvert og afhenda hann hreppsnefndinni, sem kýs tvo menn til að endurskoða reikninginn og úrskurðar hann síðan.

Reikningsár rafveitunnar er almanaksárið.

19. gr.

Hreppsnefndin semur, í samráði við rafveitunefnd, gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsins- og leitar samþykkis stjórnarráðsins á henni.

20. gr.

Reglugjörð þessari og einnig gjaldskránni má breyta með samþykki stjórnarráðsins.

21. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 200 krónum, nema þyngri hegning liggi við og skal farið með mál út af þeim sem almenn lögreglumál. Sektir renna í sveitar-sjóð Eyrarbakkahepps.

Reglugjörð þessi er hjer með sett samkvæmt lögum nr. 51, 3 nóvbr. 1915 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 11. febrúar 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.